

CHE CHỜ PHÙ GIÚP CỦA ĐỨC MẸ MARIA

Cụ già Franco Turoli, người làng Seregno, miền Bắc nước Ý. Cụ nổi tiếng khô đạo. Nhưng một biến cố quan trọng xảy ra khiến cuộc đời cụ đảo lộn tận gốc rễ. Chính cụ kể lại như sau.

Tất cả bắt đầu trong đêm 19 rạng ngày 20-12-1988, một vài ngày trước khi tôi mừng sinh nhật thứ 65. Lần đầu tiên tôi bị đứng tim, gần kề cõi chết. Từ rất lâu trước đó, tôi không hề sống đạo chút nào. Tôi sống xa nhà thờ, xa Giáo Hội của THIÊN CHÚA. Chỉ có điều đáng nói: trong trái tim hững hờ lạnh lẽo, tôi vẫn còn nhen nhúm chút lửa tình yêu, dành cho Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Đêm hôm đó, khi thần chết thập thò trước cửa, tâm thần bấn loạn, tôi ngược mắt kêu cầu cùng Đức Mẹ MARIA, van xin Đức Mẹ đoái thương trợ giúp. Và Đức Mẹ đã lắng nghe lời tôi nguyện xin. Tôi thoát hiểm nguy cách lạ lùng.

Nhưng rồi chứng nào tật đó. Hiểm nguy qua, đến thời kỳ dưỡng bệnh, tôi quên mất ơn lành Đức Mẹ ban, tiếp tục sống trong nguội lạnh hờ hững. Tôi không hề nghĩ đến việc sống đạo, trở về với Đức Tin Công Giáo. Nỗi buồn khổ duy nhất của tôi lúc bấy giờ là phải nghỉ việc và rất sợ hãi mỗi khi màn đêm buông xuống .. Tuy nhiên, tôi bỏ quên Đức Mẹ nhưng Đức Mẹ không bỏ rơi tôi.

Tim tôi cứ bị đau hoài cho đến năm 1991 thì tôi bị thêm chứng bệnh suyễn rất nặng, đặc biệt về đêm. Tâm thần tôi càng bấn loạn hơn. Một ngày, nơi nhà thương, trong tâm tình tuyệt vọng, tôi lần bước đến nhà nguyện. Quỳ trước bức ảnh Đức Mẹ MARIA, tôi vừa kêu xin Đức Mẹ trợ giúp, vừa hứa với Đức Mẹ:

- Từ đây con sẽ lần chuỗi Mân Côi mỗi ngày.

Tôi không nhớ rõ tôi bắt đầu lần chuỗi Mân Côi khi nào, chỉ thấy rằng, bệnh tình mỗi ngày một thuyên giảm. Sức khoẻ của tôi khả quan hơn. Trong khi đó đời sống đạo cũng thay đổi. Tôi đi lễ thường xuyên và hết lòng ước ao rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Sau cùng, việc phải đến đã đến. Vào buổi chiều ngày 16-3-1992, trong một nhà thờ nhỏ và vắng người, tôi xưng tội và rước vào lòng Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể Dấu Ái .. Thật là một kinh nghiệm và kỷ niệm tuyệt vời.

Kể từ ngày hôm đó, với sự trợ giúp của ơn thánh Chúa, con đường thống hối cứ thế tiếp tục. Gần đây, bệnh tình của tôi có phần trầm trọng hơn. Sức khoẻ của tôi yếu kém. Nhưng tôi không lo âu cũng không sợ hãi, nhất là mỗi khi đêm về. Và trong những cơn đau đớn hoặc những lúc gặp khó khăn, tôi biết mình phải chạy đến với Ai, phải tìm nương tựa nơi Người nào.

Ngoài sự trợ giúp thiêng liêng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Mẹ MARIA, tôi còn nhận được sự trợ giúp cụ thể nơi những anh chị em khác. Tôi nhận được nhiều và tôi cũng tìm cách cho đi.

Giờ đây trong những ngày cuối đời, niềm an ủi duy nhất của tôi là kinh nguyện. Kinh nguyện giúp tôi sống an vui, ngày qua ngày.

("Madre e Regina", 4/1995, trang 13)

KINH THÁNH MẪU LA VANG của Tổng Giáo Phận Huế

nhân dịp mừng kỷ niệm 200 năm (1798-1998) Đức Mẹ hiện ra tại La Vang.

Lạy Mẹ MARIA Thánh Mẫu La Vang,
đầy muôn ơn phước, ngời chói vạn hào quang,
muôn vàn Thần Thánh không ai sánh bằng.
Đức Chúa Trời đã đoái thương chọn Mẹ,
tinh tuyền thánh thiện, sinh Đấng Cứu Độ muôn loài.
Mẹ đã chọn La Vang mà hiện đến,
cứu giúp hộ phù tổ tiên chúng con lương giáo,
giữa thời ly loạn cấm cách, khốn khổ trăm bề.
Từ ấy gót chân Mẹ bước đến,
vẫn mãi đầy ơn thiêng.
Ơn phần hồn, ơn phần xác,
người bệnh tật, kẻ ưu phiền,
nào ai cầu khẩn mà Mẹ không nhậm lời.
Lạy Mẹ MARIA, Thánh Mẫu La Vang,
Mẹ là Thánh Mẫu Chúa Trời,
cũng là Thánh Mẫu loài người chúng con.
Cúi xin xuống phước hải hà,

đoái thương con cái thiết tha van nài.

Xin cho chúng con tấm lòng từ bi nhân hậu,

đại lượng bao dung,

cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống.

Xin Mẹ phù hộ chúng con

luôn sống đức hạnh, đầy lòng cậy trông.

Và sau cuộc đời này,

xin cho chúng con được về sống bên Mẹ,

hưởng vinh phúc trong Chúa Ba Ngôi muôn đời. AMEN.

("Giáo Hội Công Giáo Việt Nam", Niên Giám 2004, trang 510)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt